

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Primus Siue Vis Et Virtus Exemplorum, Hoc est, Solatia Et Documenta
- Hæc Moribus, Illa Temporibus Nostris Adhibita

Stengel, Georg

Ingolstadii, Anno M.DC.L.

Caput III. Quàm sit perniciosum, se magnificare, comparatione minorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48162](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48162)

phum potest respondere; is tamen ipse, quàm demissè sentiet, & Peripateticam rimari velit subtilitatem? Medicus si vetulà aliquà vnus vim herbulæ noscente peritior sit, non idcirco aram sperare debet, iuxta Æsculapij simulachrum; ad Hippocratis se artem, ad Galeni laudes metiatur, mox saniores pariet cogitationes. Nimirum necesse est, vt vnusquisq; iuxta minorem maior, iuxta maiorem minor sibi esse videatur.

CAPVT III.

Quàm sit perniciosum, se magnifacere, comparatione minorum.

I.

RANA aliquando iuxta culicem confederat, quem cum euolantem argutæ tubæ fistula Lydium quid canere audiret, cœpit & ipsa velle audiri, & proinde, quantum potuit, coaxare, Vox ea tantò maior fuit, quantò & ipsa Rana Culice maior. Quare, sicut plerumq; viles animæ citò sibi placent, plauduntque, ita & illa inflata, primùm sibi de eximia musicalitate; tum verò etiam de sonore, atque canora vocalitate; tandem & de corporis magnitudine blandissimè arridens, culicem superciliosè despexit, lacertos suos circumspexit, calumq; ita ipsum suspexit, vt caput summa cautione deorsum inclinaret, metuens, ne sublimi vertice sidera feriret. Quod vbi vidit ponè insidians Ciconia, rata, supplicem ranam caput sibi inclinare, mortemq; deprecari, dixit: Vive igitur, quando ita me reuereris; iam dudum didici *Parcere subiectis*. Rana Cœdro generosior, nempe adhuc se ad Culicem æstimans, inanissimæque complacentiæ vento turgida, cum censeret maiestate sua indignum esse facinus, supplicare, respondit Ciconiæ, Paruorum esse, alijs se submittere; indigentium, rogare. Quare hodie sui consilij non esse, vt cuiquam fieri supplex vellet. Dixit, & cum dicto irascentis Ciconiæ rostro est percussa, & velut Absyrtus à Medea, aut Pentheus à Bacchis, miserandum in modum lacerata. Primum, vbi vulnus accepit, aspicere demum Ciconiam est dignata: quam cum esset trepidantibus oculis intuita, Heu, parce, inquit, parce; nesciebam, aliquam bestiam, me maiorem reperiri, cum Culice me comparans. Atqui sciuisse, ait Ciconia, si te cum Ci-

Virgil. 6.
Æneid.

CONIA,

Cap. III. Rana fabula se superbè comparantis.

conia, aut Ceruo, aut Elephante comparauisses. Nunc autem insolentia tua tantò minùs parco, quia non tantùm didici, *Parcere subiectis, sed etiam debellare superbos.* Si sapuisses, meminisse debebas, non tam te Culicis, quàm me tuum principem esse, & superiorem:

O quàm multi longè humiliùs de se sentirent, si se non cum minoribus, sed cum maioribus compararent! ò quàm multi patientiores essent, si patientium, quàm indignè omnia ferentium exempla intueri maluissent? Pharisæ, quid cum Publicano te confers, & ante victoriam encomium canis? Mosen habes, Eliam habes, Ananiam habes, Azariam habes, Misacem habes, ipsum Danielelem habes, Machabæos habes; cum his te confer, si vir es; & infra ranæ vilitatem te demittes.

Quid enim? *ieiunas bis in Sabbato?* At Moyse*s ascendit in montem, & fuit ibi 40 dieb. & 40 noctibus,* nihil omnino neque bibens, neque manducans. Idem fecit Elias, qui *quadragenta diebus, & quadragenta noctibus, usque ad montem Dei Horeb, sine cibo & potu, ambulauit.* Vt nihil dicam de Christo, qui *icidem ieiunauit quadragenta diebus, & quadragenta noctibus.* Quem tu non nosti; aut certè noscere noluisti, ne humilitatem ab eo discere cogereris. *At decimas das omnium, quæ possides?* Paululum circumspice, inter ipsos quos tantopere contemnis publicanos, inuenies, qui *dimidium bonorum suorum dant pauperibus.* Aut si hoc non satis est, Ananias, Azarias, Misael, & alij quàm plurimi, ipsum sanguinem, ipsam vitam dare sunt parati; & ipso facto quàm plurimi dederunt. Quid igitur de decimis tuis superbis, cum isti, inter tantas victorias, ac triumphos seruârint humilitatem? Quin cum ipsum aspicias, quem contemnis? videbis enim de sua humilitate laudandum, te de tua superbia damnandum. *Sed mirabitur aliquis,* ait Theophylactus, *quomodo Pharisæus, cum pauca verba sua laudis protulerit, condemnetur; Iob verò cum plurima fuderit, coronetur? Eò scilicet, quòd Pharisæus talia dicebat, nulla ratione cogente; Iob verò urgentibus eum amicis, & pressuris prementibus coactus est, proprias virtutes referre ad Dei gloriam, ne homines desisterent à profectæ virtutis.* Nihil igitur Pharisæum coegit ad suas laudes referendas. Non enim laudabilis Pharisæus, quia vituperabilis Publicanus:

II.

III.

Luc. 18. 12.
Exod. 24. 18.
3 Reg. 19. 8.
Matth. 4. 2.
Luc. 18. 12.

Luc. 19. 8.

Theophyl. in
c. 18. Matth.

nus: sed ideò Pharisæus vituperandus, quia Publicanus fuerat excusandus. Sed maluit illum accusare, vt se posset laudare. Hinc ranam imitatus, in templo non orauit, sed coaxauit.

CAPVT IV.

Vilefcere facile sibi eos, qui exempla Sanctorum suis benè gestis opponunt, & exaduersum aestimant.

I.

Iac. 5. 19.

Luc. 19. 10.

Thom. de Kemp. lib. 1. de Imit. c. 18.

Thom. de Kemp. ibid.

Via magna est in exempla pronitas, eaque non sunt omnia vtilia, delectus haberi debet. Igitur *exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris, & patientia*, non homines delicatos, qui mellibus vestiuntur, & epulantur quotidie splendide: non impios & sacularia dumtaxat desideria sequentes: non otiosos, non pigros: sed Prophetas, qui locuti sunt in nomine Domini, sed Patriarchas, sed alios veteris & noui Testamenti sanctos heroës, qui nobis per huius Mundi tenebras clarissimam exempli sui facem prætulere. Multas & graues patimur ab hoste tribulationes? *O quam multas & graues, multoque plures & grauiore tribulationes passi sunt Apostoli, Martyres, Confessores, Virgines, & reliqui omnes, qui Christi vestigia voluerunt sequi! Nam animas suas, in hoc mundo oderunt, vt in aternam vitam eas possiderent.* Depauperati sumus, & spoliati? in fame cibum, in siti potum, in frigore ligna, in nuditate vestimenta non semper habemus? *Exemplum accipite, fratres: Sancti & amici Christi, Domino seruiuerunt in fame, & siti; in frigore & nuditate, in labore & fatione; in vigilijs & ieiunijs, in orationibus & meditationibus sanctis, in persecutionibus & opprobrijs multis.*

II.

Luc. 17. 20.

Cui non superbiam domet, si sua opera, iuxta opera Sanctorum expendat? Magnam nonnulli rem se præstare putant, si tota Quadragesima carnibus abstinere; idque etiam quosdam, tamquam Argium clypeum abstulerint, audimus iactantes, dum aiunt: Deo laus, tota hac Quadragesima carnes non gustavi! *Inutilis serue, quid te iactas? quod facere debuisti, fecisti. Lege vitas Sanctorum, & inuenies multos, qui totâ vitâ suâ carnibus abstinerunt, leguminibus, vel radiculis contenti. Alij gloriantur, ter se in hebdomade ieiunasse; cum quotidie debuissent,*